

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

Sermo D. Ioha[n]nis Damasceni de sanctæ Crucis inuentione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

DE SANCTISSIMA CRUCE DOMINI
 IN LAUDEM SANCTÆ ET VIVIFICÆ CRUCIS,
 SERMO BEATI IOHANNIS DAMASCENI.

Habetur libro quarto cap. 1. de Orthodoxa fide,
 Iacobo Billio interprete.

VERBUM Crucis, ut pereuntibus stultitia, ita nobis qui salutem consequimur, virtus Dei est. Spiritalis enim omnia diiudicat: animalis autem homo non percipit ea quæ sunt Spiritus. Stultitia enim est ijs, qui per fidem ea non excipiunt, nec Dei bonitatem atque omnipotentiam considerant, verum res diuinas humanis ac naturalibus rationibus inuestigant. Diuinæ siquidem res omnes, & naturam, & sermonem, & cogitationem superant. Nam si quis animo voluat, quemadmodum, & quam ob causam, Deus omnia ex nihilo in ortum produxit, atque naturalibus rationibus id assequi cõtentat, haudquaquam profectò id comprehendet. Animalis enim & diabolica est huiusmodi cognitio. At si quis fide tanquam manu ductus, Deum bonum & omnipotentem, & verum, & sapientiam ac iustitiam præstantem reputet, omnia plana & æqualia, viamque rectam inueniet. Nam fieri sine fide non potest, ut quisquam salutem adipiscatur. Siquidem fide, tum humana omnia, tum spiritualia constant. Neque enim agricola sine fidem arum profcindit, nec mercator exiguo ligno vectus, animam suam furentibus maris vndis committit, nec matrimonia contrahuntur, nec denique aliud quicquam eorum, quæ hæc vita fert, suscipitur. Fide intelligimus cuncta Dei potentia ex nihilo in ortum producta esse. Fide omnia, tam humana, quam diuina, nobis ex animi sententia succedunt. Fides porro nihil aliud est, quam assensus ab omni curiositate sententiæ distita. Quamquam autem omnis Christi actio, ac miraculorum editio præclara, & diuina, ac mirabilis est: nihil tamen est omnibus, quod tantam admirationem excitet, atque eximia eius Crux. Neque enim vlla alia re peccatum deletum, primi parentis peccatum extinctum, infernus spoliatus, resurrectio donata, vis contemnendarum rerum præsentium, atque ipsius quoque mortis, nobis concessa, reditus ad veterem beatitudinem comparatus est, paradisi portæ patefactæ sunt, natura nostra ad Dei dextram confidet, filij denique Dei & hæredes facti sumus, quam Crucis Domini nostri Iesu Christi beneficio. Si quidem hæc omnia Crux præstitit. Quicunque enim, inquit Apostolus, in Christum baptizati sumus, Christum induimus. Christus porro est Dei virtus & sapientia. En quo pacto Christi mors, id est Crux, vera ac viuæ Dei sapientia & potentia nos conuestiuit. Dei autem virtus, verbum Crucis dicitur, vel quia vis Dei ac potentia, hoc est palma aduersus mortem, per eam nobis declarata est: vel quia, quemadmodum quatuor extremæ Crucis partes, per medium centrum, inter se coherent & constringuntur, ita per Dei potentiam, sublimitas, ac profunditas, ac longitudo, & latitudo, hoc est omnis tam visibilis quam inuisibilis creatura, continetur. Hæc nobis signi loco, in fronte data est, haud secus ac circumcisio Israël. Per hanc enim nos, qui fide præditi sumus, ab infidelibus distinguimur, atque agnoscimur. Hæc clypeus & armatura atque trophæum est aduersus diabolum. Hæc sigillum, ut ne exterminator Angelus nos tangat, velut scripturæ sacræ monumentis proditum est. Hæc iacentium excitatio est, stantium fulcimentum, infirmorum baculus, ouium virga, respicientium adminiculum, proficientium profectio, animæ & corporis salus, malorum omnium depulsio, bonorum omnium causa, peccati extinctio, resurrectionis planta, vitæ æternæ lignum.

3. Maij.
 1. Cor. 1.
 1. Cor. 2.

Reseruat pro
 creatio hu
 manis rati
 onibus cõ
 prehendi
 nõ potest.

Hebr. 11.
 Fides in o
 mni re nec
 cessaria.

Quid sit
 fides.
 Quantum
 admiratio
 nis habeat
 Christi
 Crux.
 Crucis be
 neficia.

Rom. 6.
 Gal. 3.
 2. Cor. 2.

Per Crucem
 fideles ab
 infidelibus
 distinguuntur.

Exod. 12. i
 S. Crucis
 effectus.

Ligni Cra
 cis adora
 tio.

Psal. 136.

Hoc itaque ingentis sanæ precij lignum ac venerandū, in quo Christus seipsum sacrificij causa pro nobis obtulit, ut ex sancti corporis & sanguinis contactu sanctificatum, optimo iure adorari debet, clauicq; item, & lancea, & indumenta, ac sacra eius tabernacula, hoc est præsepe, antrum, Golgotha, Crux, viuificum sepulcrum, Sion Ecclesiarum arx, aliaque id generis, quemadmodum ait Dei parens Dauid, Introibimus in tabernaculum eius, adorabimus in loco, vbi steterunt pedes eius. Quod autem his verbis Crucem intelligat, argumento est id quod sequitur: Exurge Domine in requiem tuam. Comes enim Crucis est resurrectio. Nam si eorum, quo

m rum

SURIUS

q. ber
"vobis"
RVIII
5

rum amore flagramus, & domus nobis chāra est, & lectus, & vestis: quando magis
ca quæ Dei ac Saluatoris sunt, per quæ nobis salus parta est? Quin figuram etiam
præclaræ ac viuificæ Crucis adoramus, tametsi ex alia materia constructa sit: non
quod materiā colamus, (prociū hoc absit) sed figuram, vt qua Christus designetur.
Matth. 24. Etenim ipse discipulos suos extremū alloquens, Tunc, inquit, apparebit signum
filij hominis in cælo, Crucem videlicet significans. Ac proinde Angelus ille resur-
rectionis nuncium mulieribus afferens, dicebat, Iesum quaritis Nazarenū cruci-
fixū. Et Apostolus, Nos autem prædicamus Christum crucifixum. Multi enim
Christi ac Iesum sunt: at vnus duntaxat cruci affixus. Non dixit, lancea transfurcata
Christi, sed, crucifixum: Quocirca nobis faciendum est, vt Crucis signum adoremus.
Vbi enim signum fuerit, illic quoque & ipse erit. At verò materia, ex qua Crucis fi-
gura conflat, siue aurū, siue eximij precij lapides sint, post figuram, si ita contingerit,
euerfionem, haudquaquam adoranda est. Quamobrem omnia, quæ Deo dicata at-
que consecrata sunt, ita adoramus, vt cultum ac venerationem ad eum referamus.
Enimvero lignum illud vitæ, quod à Deo in paradiso constitū est, præclaræ Crucis
figuram gessit. Quoniam enim mortis per lignum aditus patuerat, consentaneum
erat, vt per lignū quoque vitæ & resurrectio donaretur. Quin Iacob, cum adorato
virge fastigio, cancellatisque manibus, filijs Ioseph benè precaretur, Crucis signum
apertissime delineauit. Atque idem etiam indicarunt, & virga Moisaica in Crucis
figuram efformata, ac mare feriens, atque Israël salutem afferens, ac cōtra Pharaonem
aquis mergens, & manus in Crucis formā extensæ, atque Amalecitas in fugam ver-
tentes, & aqua amara, ligno edulcata, & rupes fracta, laticesque fundens, & virga
Aaroni sacerdotij dignitatē faciens, & actus in ligno de serpente, velut mortuo
& extincto triumphus (ligno nimirum salutem ipsi afferente, qui mortuum hostem
cernunt, hoc est Christum in carne, peccati prorsus ignara, Crucī affixum esse cre-
dunt) & magnus ille Moses illud inclamans, Videbitis vitam vestrā in ligno pen-
dentem ob oculos vestros: ac denique Elaias, Tota die expandi manus meas ad po-
pulum contumacem & contradicentem. Qui hoc lignum adoramus, vti nam ad
Crucifixi Christi partem perueniamus, Amen.

VITA S. IOB PER D. ISIDORVM EPISCO-
PVM HISPALENSEM SCRIPTA. HABETVR IN
libro eius de patribus veteris testamenti.

10. Maii
S. Iob quar-
tus Idumæ-
orum Rex

IOB filius Zare de Bosra, Rex Idumæorum quartus post
Efaū, successor Bale filij Beor, homo gentilis, fidelis, stabi-
lis, humilitate summus, hospitalitate præcipuus, in discipli-
na mansuetus, in elemosynis largus, diues in censu, exem-
plum factus egenis, locuples in liberis.

Patientia
eius in ad-
uersis.

Obit eius

Quibus repente orbat, tentationi traditur, sed contra
tentationem fide religionis armatus, sit gloriosus in cer-
tamine, æquanimis in dolore: damna rerum perulit, fune-
ra pignorum doluit, corporisque vulnera patienter exce-
pit, & inter supplicia semper Deum glorificauit, mala sua sapienter sustinuit, con-
iugis verba & amicorum ratione superauit. Pro tanta virtute sapientiæ, duplici in-
fine subleuatur remuneratione, & post rerum casum multiplici claritate donorū.
Nam post noctis tristitiam diem genuit. Post foetorem vlcerum calliæ odore fra-
grauit: sed & post abiectionem eorum inunctionem Regni promeruit, & subium
in acceptum laudis assumpsit. Vixit autem post plagam centum septuaginta & octo
annis, & mortuus est, atque sepultus in regione sua. Hunc verò Hebræi asserunt
non fuisse de genere Efaū, sed de Nachor fratris Abrahæ descendisse stirpe, & fuisse
eum temporibus Patriarcharum. Nachor enim genuit Hus, de cuius stirpe

Iob creditur generatus, secundum quod in exordio volu-
minis eius notatur, inquit: Vir erat in
terra Hus, nomine Iob.

VITA